WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

19 SEPT. 1957
Nr 363
7e jaar - 20 blz.

Mickey magazine *

WALT DISNEY

Voor de leden

Insigne : 15 frank.
Wimpel : 20 frank.
Postpapier :
Gewoon kaft : 7,50 fr.
Luxe-doos : 25 fr.

Storten op de postrekening 7539.34, « Mickey Magazine », Brussel.

RUILHOEKJE

— Wie verzamelt handtekens en foto's van artiesten ? Belgische, Luxemburgse, Franse en Indonesische meisjes welke zich hiervoor interesseren, mogen schrijven aan Ineke REZEL, Commelinstraat 55 I, Amsterdam (Nederland).

— De plaatselijke Mickey-clubjes van Deinze en Petegem wensen het volgende te ruilen : oude radiostukken, Ar.-punten, H.-punten en K.-punten. Zich richten tot Frans CHANTERIE, Kortrijksesteenweg 59, te Deinze.

— Isidore BARTHOLOME schrijft ons het volgende : « Wie van onze Mickey-vriendjes wil mij helpen bij het aanvullen van mijn verzameling van allerhande postzegels. Ik ben tot wederdienst bereid ! » Jongens, aarzel niet op zijn oproep in te gaan ! Zijn adres is : Het Loo 34, Hamont (Limburg).

— Welke vriendjes of vriendinnetjes wensen prentjes van « Davy Crockett » en « Lady en de Zwerver » te ruilen ? Liliane PEETERS wacht op hun briefjes ! Zij woont te Deurne-Zuid (Antwerpen), Sint-Rochusstraat 113.

— G. VAN VELTHOVEN, Kloosterstraat 55, Antwerpen, is een verwoed verzamelaar ! Hij ruilt « Ken uw Land », L.-punten (Siberië, Leopold I, Geschiedenis van Nederland en Schepen der Oudheid) tegen : H.-punten, Fa.-bons en Veen-bons.

MICKEY MAGAZINE

Het jeugdblad voor jongens en meisjes.

UITGAVEN PONT-LEVIS
Verantwoordelijk uitgever :
Frans PRETE,
beheerder-afgevaardigde,
Hopstraat 47, Brussel.

	3 m.	6 m.	1 jaar
België fr.	**72,—**	**138,—**	**270,—**
B. Kongo	**75,—**	**145,—**	**283,—**

Luchtp. : Id. + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY MAGAZINE,
Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY ROEPT OP...

HALLO, hallo, beste meisjes en jongens !

Toen gisteravond mijn telefoon rinkelde, wist ik natuurlijk niet wat mij te wachten stond.

— Hallo, Mickey ? Minnie hier ! Zeg, wees eens lief, ik ben op avondvisite bij Klarabella uitgenodigd en zou dolgraag hebben dat je me er naartoe bracht. In orde ? Ik verwacht je dadelijk ! En vergeet Daisy niet op te pikken ! Ze is ook van de partij. Da-a-ag !!

Met een diepe zucht legde ik het spannende boek neer, dat ik met begonnen was, verwisselde mijn gemakkelijke pantoffels voor een paar nijpende schoenen en klom mopperend in mijn karretje.

Een half uur later hield ik voor Minnie's deur stil. Ik had natuurlijk vijfentwintig minuten op Daisy moeten wachten. Als begroeting kreeg ik een flinke uitbrander omdat ik zo laat was.

Aan Klarabella's villaatje gekomen, greep Minnie mij vertrouwelijk bij de arm :

— Luister eens, Mickey, ik zou graag hebben dat je met ons mee op visite komt. Als je ons vergezelt dan zullen we straks veel makkelijker weg kunnen. Trouwens, als het te laat zou worden, dan zeg je maar kortaf dat het bedtijd is !

Tja, mijn rustige avond was toch al verknoeid. Ik besloot dus de beker tot op de bodem te ledigen en vergezelde de meisjes. Over de avond bij Klarabella spreek ik liefst niet. Het was verschrikkelijk : de meisjes roddelden aan honderd per uur en ik zat er bij te apegapen. Omstreeks halfeen — ik was toen half ingedommeld — maakte ik van een der zeldzame pauzen in het gesprek gebruik om kordaat recht te staan en kurkdroog te verklaren :

— Meisjes, het is kinderbedtijd ! Ik breng jullie huistoe, hoor !

Aan de woeste blik die Minnie op me afschoot, merkte ik dat mijn voorstel niet in goede aarde viel. Daarom niet getreurd ! Ik hield voet bij stuk en enkele minuutjes later was Minnie goed en wel thuis. Bij het uitstappen brak het onweer los :

— Mickey, ik vind je een onbehouwen kerel ! De manier waarop je onze visite onderbroken hebt, was werkelijk ongehoord ! Je bent... heu... een bruut...

De rest ging verloren in het geronk van mijn motor : ik sloeg ijlings op de vlucht ! Ik zit nu nog te tobben over het probleem : ik heb gedaan wat Minnie mij gevraagd had... met het gekende gevolg. Ik vraag me af wat er zou gebeurd zijn indien ik haar wens NIET ingevolgd had.

Mickey

MICKEY'S BRIEVENBUS

— Ik ontving een leuk briefje van Willy HOPMAN uit Amsterdam. Willy is meer dan drie jaar lid van onze club maar had nog nooit naar me geschreven. Willy schreef me vooral om eens en voorgoed te zeggen dat ze een meisje is. Ja, in België wordt die naam enkel door jongens gedragen, maar in Holland is het juist andersom. Tot schrijfs, Willy !

— Hubert VAN ACKER (Berchem) stuurde mij een briefje waarin hij over koetjes en kalfjes vertelt. Zo verneem ik o.m. dat Hubert in de klas moeilijk zijn mond kan houden. Doe eens een inspanning, beste jongen, om je tong achter de kiezen te houden. Vooral daar je leraars beweren dat je uitslag er des te beter zal om zijn. Dat zal toch de moeite lonen, nietwaar ?

— Dank je hartelijk voor jullie mooie tekening, Marc en Lieveke MASSAUX (Leopoldstad). 't Deed me echt plezier weer eens iets van jullie te vernemen. Dat je een bonnetje verloren hebt, vònd ons gravurenmannetje helemaal niet erg. Hij was erg breed omdat jullie zo ver weg wonen. Je tekening, die door onze tekenstudio erg op prijs gesteld werd, heb ik zorgvuldig in mijn album opgeborgen ! Tot schrijfs, Massautjes !

— De hoeveelste ridder je bent, kan ik je spijtig genoeg niet zeggen, Ghislain GLINGENEYEN (Brugge). Ik heb vergeefs in onze fichesdoos naar je plakluik gezocht. Je weet wel, ik bedoel het luik dat aan je lidkaart gevoegd was en dat je moest terugsturen. Heb je dat wel gedaan, Ghis ? Ik heb er in elk geval geen spoor van ontdekt !

— Raadseltjes, mopjes, tekeningen, kruiswoordraadsels en dergelijke pennevruchten ontving ik in grote hoeveelheden. Alles is aan ons zigzagmannetje doorgegeven, die er zijn voordeel mee zal doen. Ik maak zijn dank over aan : Marina DE GROOTE (Knokke), Rosette DELMOTTE (St-Joost-ten-Node), Liliane VANGELABBEEK (Kwaadmechelen), Carlo KEMPENAERS (Schriek), Paul LEYSEN (Antwerpen), Hubert VAES (Berchem), Robert ROODENBURG (Leopoldstad), Eddy GALLIN (Oostende), Jean NAESSENS (Hoboken), Leopold GOBBIN (Waterschei) en Frieda PASMANS (Wilrijk).

MICKEY.

HOP!...KRASJ!

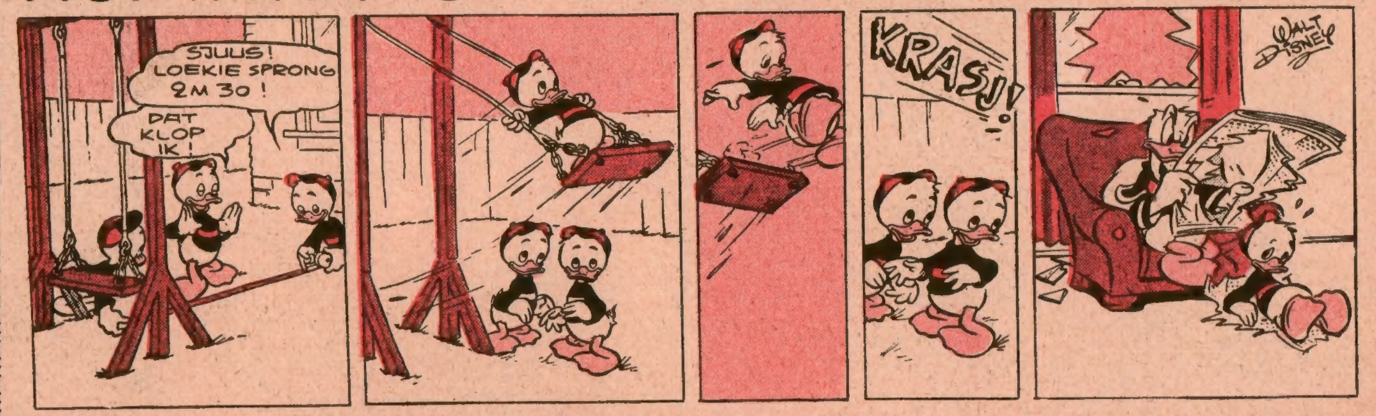

DE DRAAD VAN DE RIJKE

KORTE INHOUD

Oom Jeremias heeft vernomen dat een zekere Jef Goudraad missschien rijker is dan hij. Hij is vastbesloten zijn fortuin met dat van Goudraad te vergelijken. Deze konkurrent woont in Zuid-Afrika, in de vallei van de Limpopo.

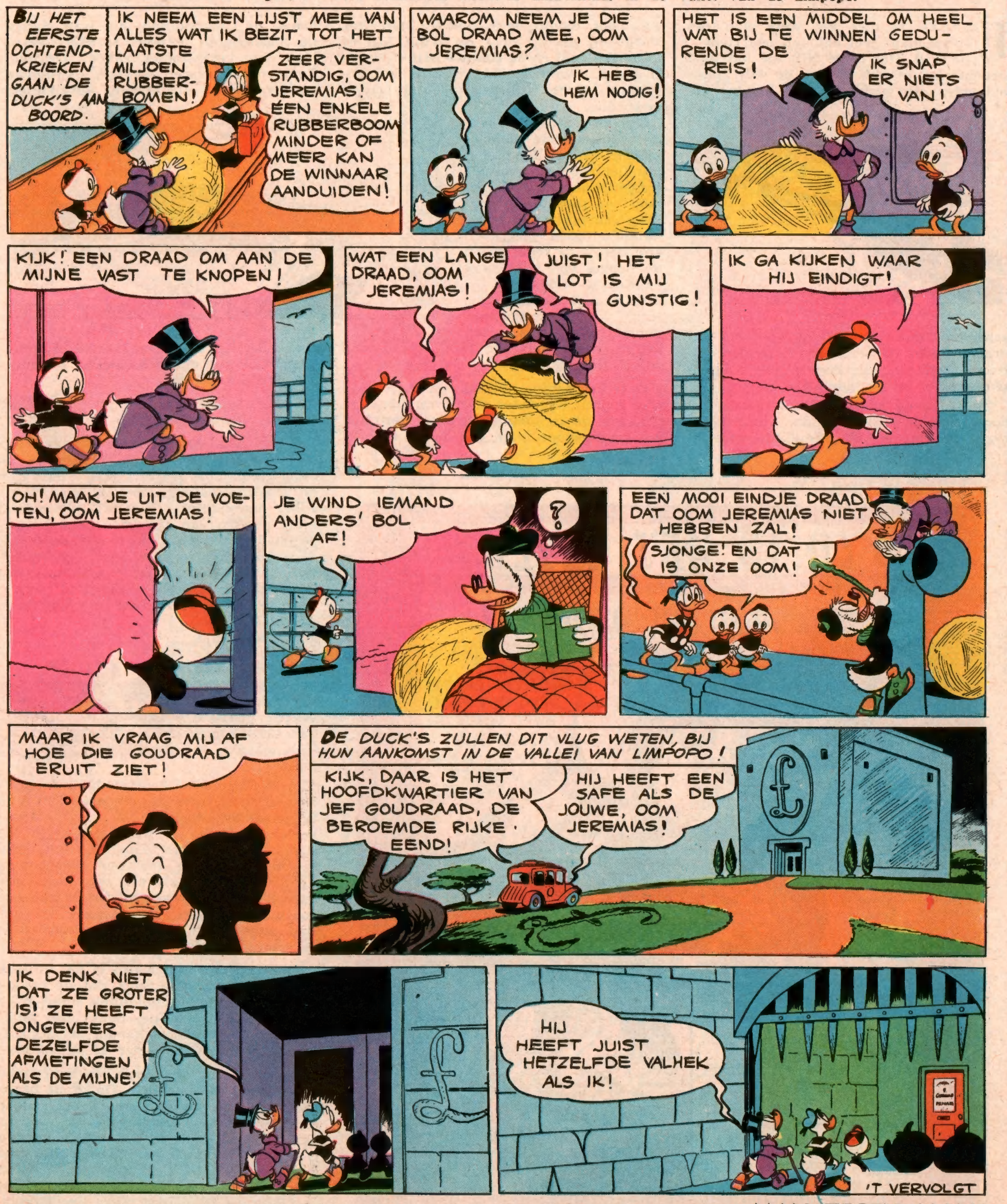

VOLGENDE DONDERDAG : **MAN TEGEN MAN!**

De reis om de wereld op een pen...

HET GESCHENK VAN DE NIJL

EGYPTE is niet het werk van een mens maar wel dat van een rivier : de Nijl. Het is de Nijl die het land vruchtbaar maakt. Moest de Nijl plots ophouden zijn weldaden aan het land te

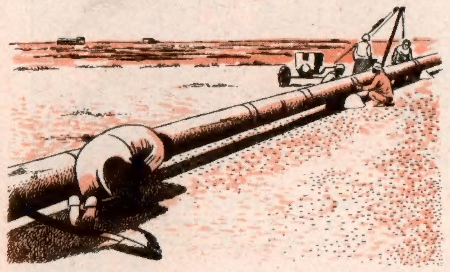

schenken, dan zou Egypte sterven, uitdrogen onder de verzengende stralen van Re, de zonnegod die door de oude Egyptenaren vol ontzag aanbeden werd.

Op zijn weg naar de Middelandse Zee doorkruist de Nijl Oeganda, Anglo-Egyptisch Soedan en de Nubische woestijn vooraleer Egypte te bereiken. Onderweg wordt hij gevoed door de **Witte Nijl** of **Bahr-el-Gazal** en de **Blauwe Nijl** of **Bahr-el-Azrak.** Wanneer hij Egypte binnenstroomt, is de Nijl een machtige rivier geworden.

Van in den beginne was de voornaamste bekommernis van de Egyptenaren het probleem van de irrigatiekanalen. Napoleon had reeds de opmerking gemaakt : indien de kanalen goed gegraven zijn dan is de regering op de hoogte van haar taak en Egypte welvarend.

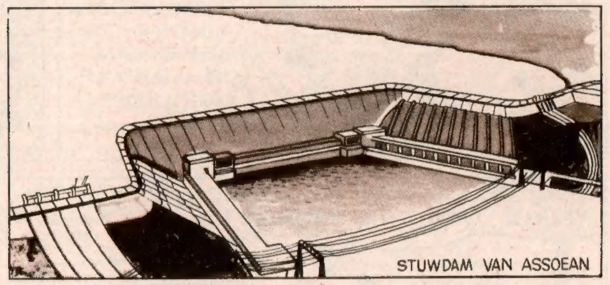

STUWDAM VAN ASSOEAN

In de tijd toen de westerse wereld nog totaal onbeschaafd was, had Egypte reeds duizende jaren beschaving echter de rug.

Deze beschaving heeft in het ganse land zijn sporen nagelaten. De piramiden, de sfinksen, de reusachtige tempels vertellen de geschiedenis van het oude Egypte. Dank zij Champollion, die erin slaagde de hiërogliefen te doen spreken, vernamen we verrassende zaken. De oude Egyptenaren waren knappe astronomen en astrologen, uitstekende wiskundigen, goede architekten en gewiekste organisatoren. Ook hun maatschappelijk leven was uitstekend ingericht.

En het hedendaagse Egypte ? Is het dat van de ouden waardig ?

Indien men de financiële toestand van dit land vergelijkt met die tijdens de regering van de Farao's, dan moet men de stoutmoedigheid van het Egyptische volk bewonderen. Egypte onderneemt grote werken van algemeen belang : b.v. de pipeline die Kaïro moet verbinden met de petroleumvelden van Suez; een krediet van 13.970.000 Egyptische ponden werd uitgetrokken om een projekt te verwezenlijken dat aan iedereen drinkbaar water zal bezorgen. Tenslotte is er dan nog de grote stuwdam van Assoean, die zal toelaten een waterreserve van 130.000 miljoen m3 aan te leggen.

In de Egyptische hoofdstad, Kaïro, treft men een harmonieus mengsel aan van Oosterse architektuur en ultramoderne gebouwen. Kaïro telt vele kerken, die alle uiterst rijk versierd zijn naar aziatische traditie. Sommige historici beschouwen Egypte trouwens als een deel van Azië hoewel het geografisch tot het Afrikaanse kontinent behoort. De **bazaars** van de stad zijn wereldberoemd om hun schilderachtig uitzicht.

Beter bekend dan Kaïro is het antieke Arsinoë, het huidige Suez, dat de laatste maanden in de wereldpolitiek zulke grote rol gespeeld heeft. Suez dankt zijn reputatie aan het beruchte kanaal dat het trajekt Londen-Bombay met **44 %** verkort.

Dit alles laat de **Fellah,** de Egyptische boer, totaal onverschillig. Onder de brandende zon werkt hij rustig voort zonder zich te bekommeren om wat er rondom hem gebeurt. Sinds de tijd van de Farao's is de **Fellah** niet veranderd. Hij gaat voort met het land om te ploegen en te bebouwen in het vooruitzicht van een wie-weet-welke nieuwe plaag van Egypte.

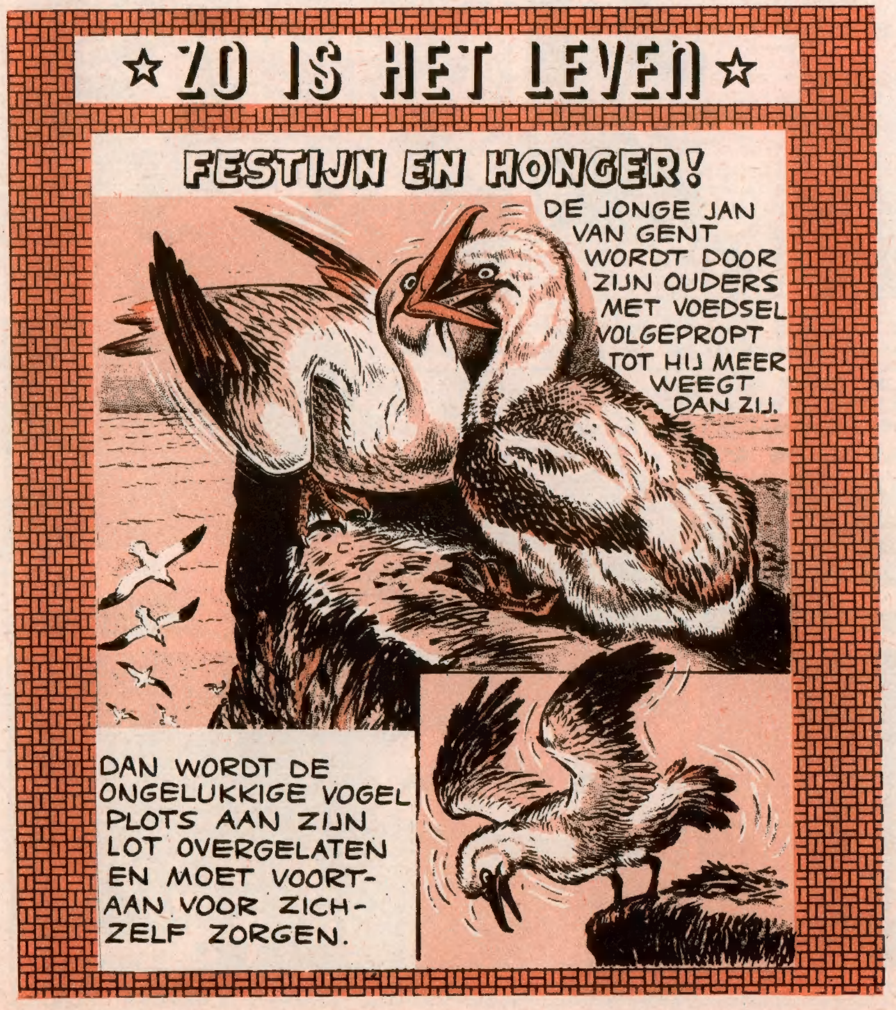

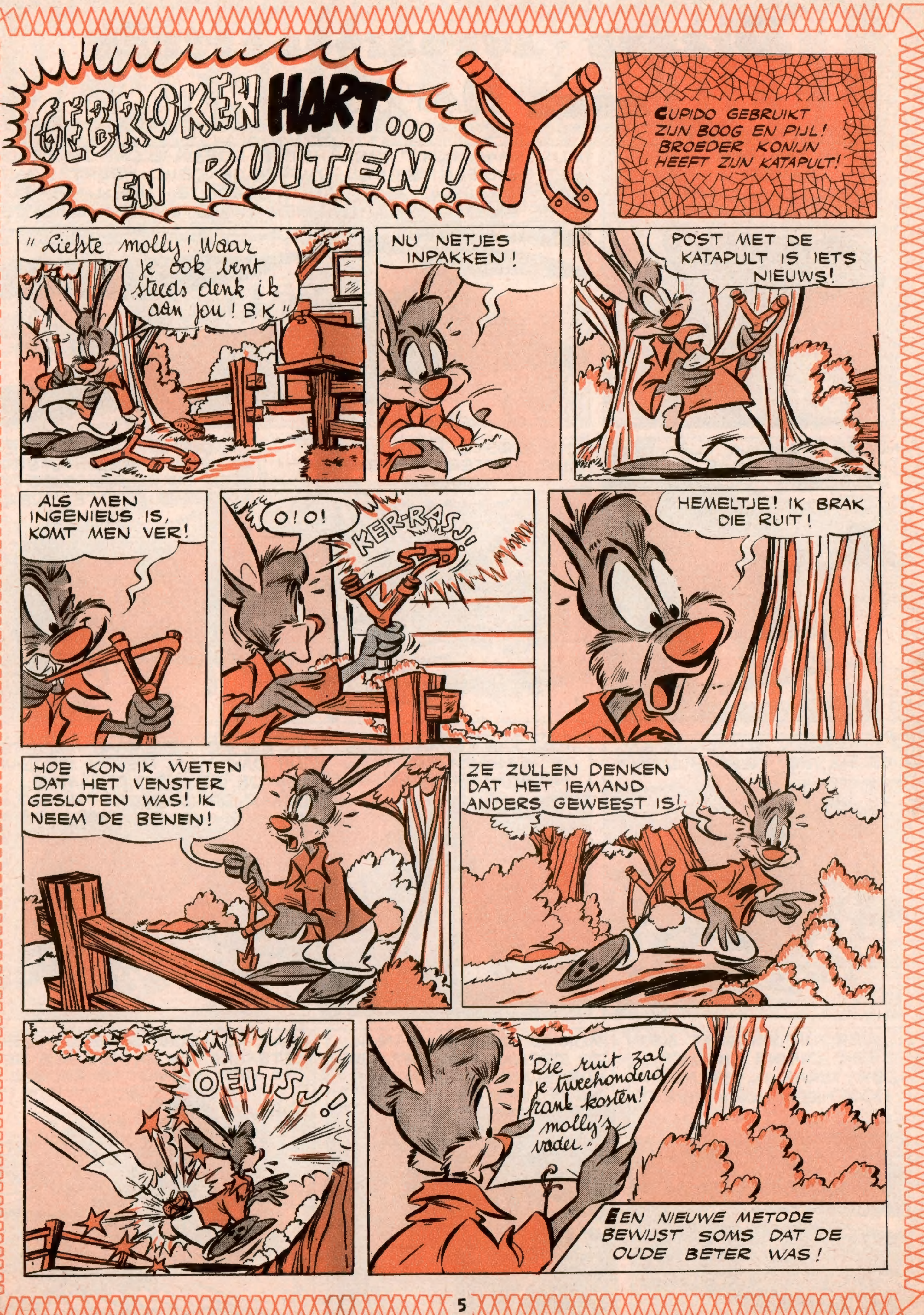

DIEREN - AUTOBIOGRAFIEËN DOOR WALT DISNEY

DE ARABISCHE KAMEEL

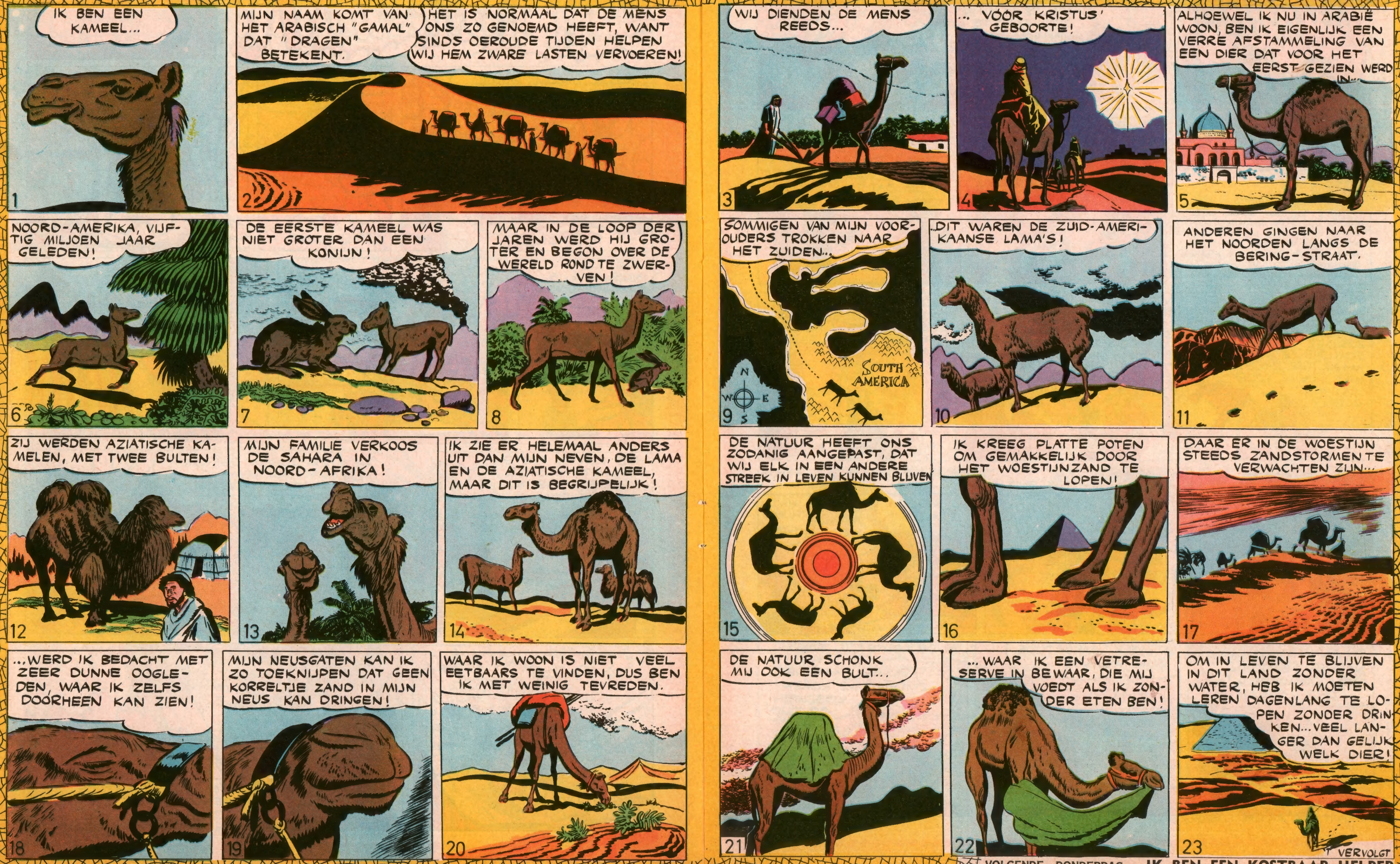

VOLGENDE DONDERDAG: IK BEN EEN KOSTBAAR HELPER

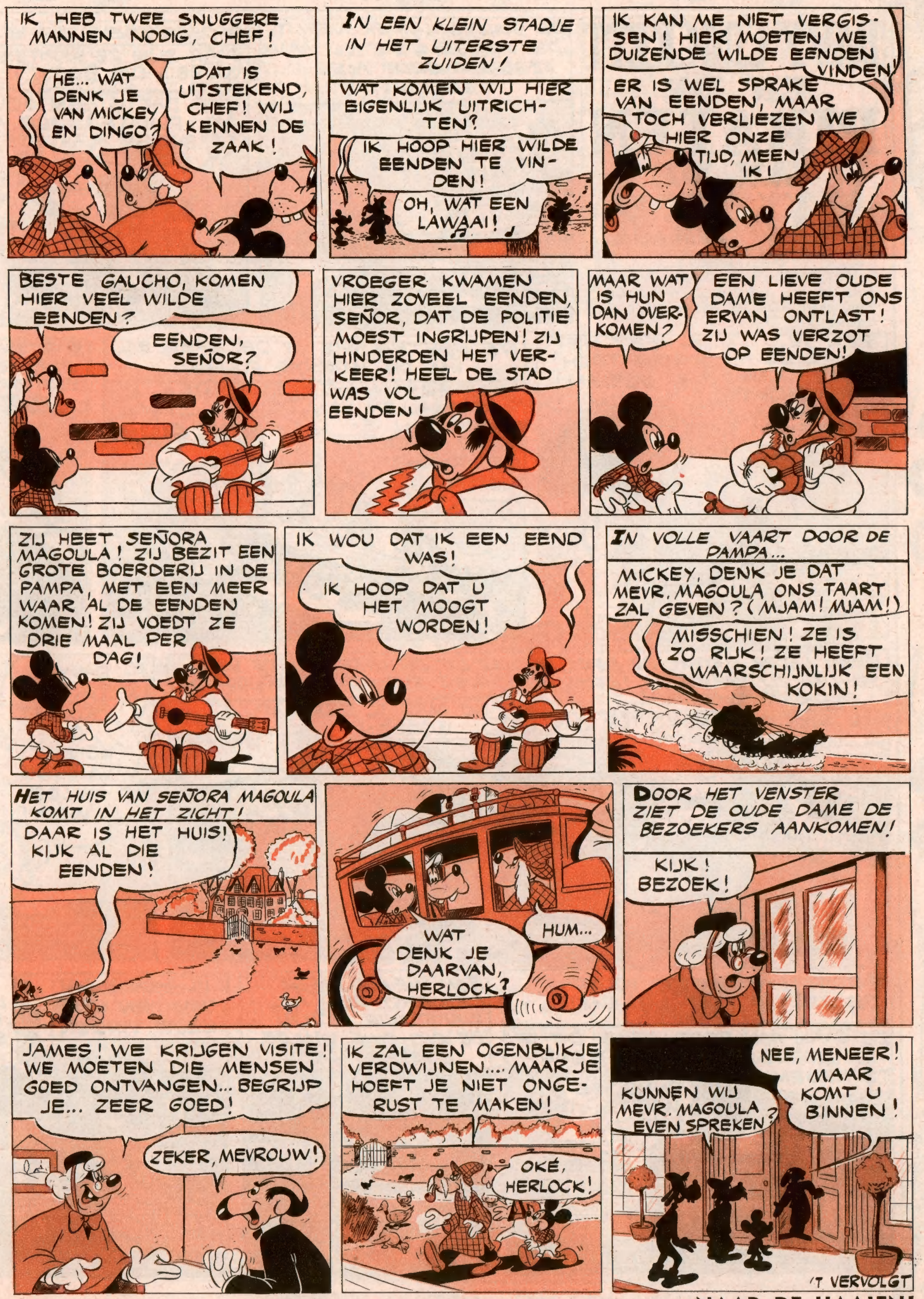

VOLGENDE DONDERDAG: **NAAR DE HAAIEN!**

DAVY CROCKETT EN DE PIRATEN VAN DE RIVIER

KORTE INHOUD

Mike Fink en Davy Crockett doen een snelheidsrace. Aan een gevaarlijke rivierarm heeft Mike de richtingsplaat vervalst...

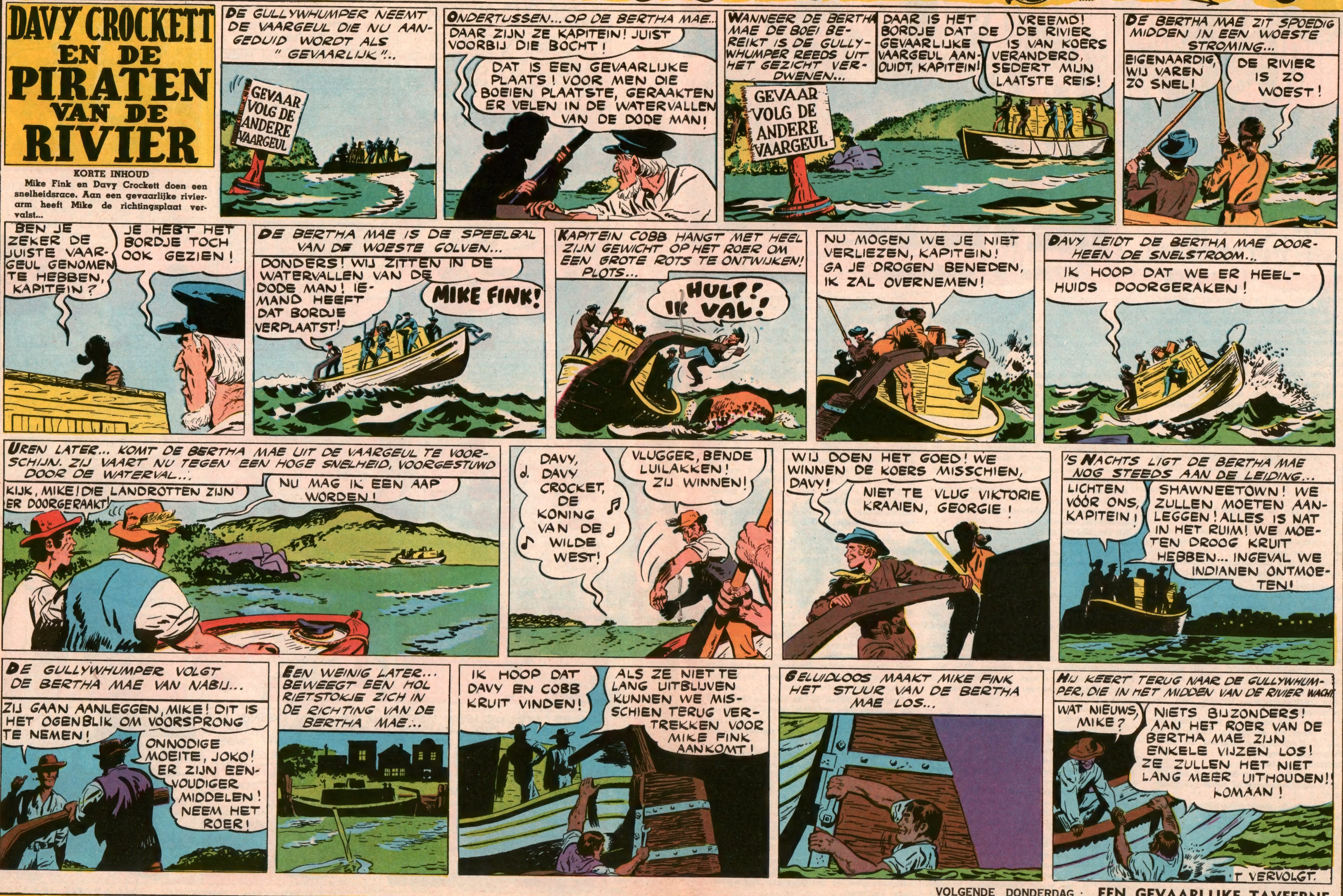

VOLGENDE DONDERDAG : EEN GEVAARLIJKE TAVEERNE

De Sherif van Exeter

door LIONEL SAINT-PIERRE

JOHN'S brein werkte in razende snelheid.

— Of 't zou moeten zijn dat mijn oom tijdens zijn gevangenschap een hooggeplaatst Noorman tot bondgenoot heeft verworven... Neen! Dat is onmogelijk. Hij zou zich nooit verlagen om met een Normandiër te onderhandelen.

— Tracht het niet te begrijpen, messire Caxton! ging de Noorman voort. Men geeft u de kans in de hall te komen... Dat is alles. Aan u van dit buitenkansje gebruik te maken.

— Ik kan er niet veel bij verliezen... Top! Hoe ga ik te werk om tot de rechtszaal toegelaten te worden?

— U vraagt naar de kapitein van de wacht. Dan zegt u tot deze man : « Trouw in alles, God en mijn Koning! »

— « Trouw in alles, God en mijn Koning »? Wat betekent dat?

— Het is een soort wachtwoord. Adieu, messire!

Vooraleer de twee jongelui van hun verrassing bekomen waren, was de man uit de herberg verdwenen.

— Eigenaardige boodschap en niet minder rare bode! bromde Edward.

* * *

Withby en Baxter kwamen aan de *hall* van de stad. Een grote menigte verdrong zich voor de ingangsdeur. Een monnik stelde de sherif van Exeter gerust : Willem was reeds aangekomen in het gebouw waar hij de eerbetuigingen van zijn vazallen zou in ontvangst nemen.

Op dat ogenblik ontstond in de samengetroepte mensen beweging. Withby en zijn kompagnon merkten dat zij de enigen waren die nog rechtopstonden. Rondom hen zat iedereen geknield. Ze knielden eveneens maar konden niet nalaten te staren naar de man die langzaam aangestapt kwam en de mensen in 't voorbijgaan zegende. De aartsbisschop was vergezeld van een troepje geestelijken en pelgrims.

— Wie is hij? vroeg Withby fluisterend aan de monnik waarmee hij reeds gesproken had.

— Lanfranc, de nieuwe aartsbisschop van Canterbury. Hij wordt door Willem in hoog aanzien gehouden. De koning volgt vaak zijn raad op.

Nauwelijks was de aartsbisschop door de poort van de *hall* verdwenen of Baxter stond recht en riep luide :

— Messire d'Estran, messire d'Estran!

Robert d'Estran, die op het punt stond de *hall* binnen te stappen, bleef staan en keek in de richting vanwaar de stem kwam.

KORTE INHOUD :
John is in Winchester aangekomen om het proces tegen zijn oom bij te wonen. Een geheimzinnig persoon stelt hem in de mogelijkheid tot in de « hall » door te dringen...

Withby en Baxter deden hem teken naderbij te komen. De Normandiër bleef op enkele passen van de twee mannen staan en keek ze met een ironische gelaatsuitdrukking aan :

— Zozo, messire Withby, ik zie dat u op reis bent!

— O! Ik paar het nuttige aan het aangename, messire. Morgen trouwens, voegde de sherif er op geslepen toon aan toe, zal ik u herinneren aan een belofte die u mij indertijd gedaan hebt!

d'Estran staarde hem vijandig aan en antwoordde op bitsige toon :

— Morgen zal de gerechtigheid haar verloop krijgen, sherif!

Hij draaide op zijn hiel rond en liet beide mannen perpleks staan.

— Wat bedoelt hij daarmee? bromde Withby. En waarom keek hij ons zo dreigend aan?

— Hij bedoelt dàt de oude Owby zal veroordeeld worden! waagde Baxter flauwtjes.

— Dat zal het wel zijn! zei Withby op gemaakt vrolijke toon. Wat zou hij anders kunnen bedoelen!

Die avond sliep de sherif van Exeter moeilijk in. Hij kon zichzelf er moeilijk van overtuigen dat alles goed zou aflopen. Had Willem de Veroveraar niet de reputatie zich onverbiddelijk tegenover zijn vijanden te betonen?

* * *

In de grote zaal van de *hall*, waar de seigneurs zouden geoordeeld worden die geweigerd hadden voor Willem van Normandië de knie te buigen, was een prachtig gebeeldhouwde troon opgericht. Vier trappen, die met een granaatkleurig tapijt bedekt waren, leidden naar de troon. Aan elke kant van de troon, maar op de hoogte van de tweede trede, waren minder mooie stoelen geplaatst, die bestemd waren voor de dignitarissen van het Normandische Hof. De wand achter de troon was bedekt met een zwaar groen tapijt. Hoewel de troon en de zetels nog onbezet waren, bevonden zich reeds een dertigtal personen in de zaal. Voortdurend groeide hun aantal aan. Geen enkele vrouw bevond zich tussen de aanwezigen.

De mensen stonden in kleine groepjes bij mekaar; er werd op gedempte toon gesproken. Het plechtige van het ogenblik had een demper op de gesprekken gezet. Nu en dan keek een van de aanwezigen naar de troon in de hoop een belangrijk persoon te zien. Hoewel de zaal nu propvol gelopen was, stonden de zetels van de notabelen nog steeds leeg.

In afwachting dat Willem en zijn gevolg hun intrede zullen doen, nemen we een kijkje in de zaal waar iedereen getracht had een zo gunstig mogelijke plaats te bemachtigen. Op de eerste rij der nieuwsgierigen kon men twee mannen herkennen, die ons nu al welbekend zijn : de sherif van Exeter, die de overwinning in zijn bereik voelde, had een triomfantelijke glimlach op het gelaat. Baxter van zijn kant voelde zich geweldig belangrijk : hij was zeer fier zich in de aanwezigheid van de meest bekende Normandische kapiteins te bevinden.

In de verste hoek van de zaal daarentegen stonden twee mannen die zich zo onopvallend mogelijk gedroegen. Ze hielden zich bescheiden achter een zuil verborgen en spraken slechts op gedempte toon : het waren John Caxton en Edward Rotham. Het was verstaanbaar dat beide outlaws zich niet wilden doen opmerken.

Beide jonge mannen waren trouwens ongerust. Waarom had de onbekende hun de mogelijkheid gegeven tot de rechtszaal toegelaten te worden. Ze wisten niet *wie* die man was : de ganse tijd hadden ze het zich afgevraagd zonder het geheim te kunnen doorgronden.

Tersluiks hadden ze de mensen begluurd die rondom hen stonden. Maar hun buren namen helemaal geen notitie van hen; ook zagen ze geen enkel bekend gelaat in deze menigte.

Plots werd de grote zaaldeur opengegooid : twee rijen soldaten kwamen met de lans op de schouder de zaal binnengestapt. De menigte week uiteen om hen door te laten. Toen de eerste soldaten de voet van de troon bereikt hadden, was er tussen de dubbele rij een gang van een tweetal meter breedte. Buiten de *hall* weerklonk nu hoorngeschal : iedereen draaide nieuwsgierig het hoofd naar de ingang.

Geëscorteerd door zijn hovelingen kwam Willem de Veroveraar de zaal binnen. Links van hem ging de aartsbisschop van Canterbury, Lanfranc.

('t Vervolgt)

De WRAAK van de SCHILDER

HAN VAN MEEGEREN

Vaak gebeurt het dat men bij het horen van een naam onwillekeurig denkt aan een andere naam, die er nauw verband mee houdt. Wanneer we over *hiërogliefen* spreken dan denken we natuurlijk aan *Champollion;* hebben we het over *Troje* dan komt de naam van *Schliemann* ons op de lippen. De *Congostroom* roept *Stanley* op en *Amerika* doet ons aan het ei van *Columbus* denken. Zo zouden we kunnen doorgaan, want deze associaties zijn talrijk.

We willen jullie even op de proef stellen. 't Is misschien wel wat moeilijk, maar we zullen 't erop wagen. Ik zeg zo langs mijn neus weg : JAN VERMEER...

Zegt die naam je iets? Het is een Hollands schilder uit de XVIIde eeuw. Roept die naam een tweede naam bij je op?

Zoniet, dan gooi ik de tweede naam te grabbel : HAN VAN MEEGEREN...

JAN VERMEER

Hoewel drie eeuwen beide mannen scheiden, zijn hun namen voortaan haast onafscheidelijk verbonden. Wie ze zijn kun je in een encyclopedie wel opzoeken. **Waarom** hun namen nu één begrip vormen, dat zullen we jullie vertellen. Het is zo spannend als een detective-verhaal...

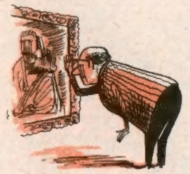

Hoe de zaak aan het licht kwam

Mei 1945. Een speciale afdeling van het Amerikaanse leger ontdekte in een zoutmijn in Zuid-Duitsland een onschatbare verzameling kunstwerken, die toebehoorde aan een der staatshoofden van het Duitse Rijk. Onder deze 1.200 schilderen trof men een doek aan van Jan Vermeer. Een nader onderzoek bracht aan het licht dat het doek door een persoon uit Amsterdam verkocht werd voor de fantastische som van 30 miljoen frank.

Toen dit feit in Holland bekend werd, ging een storm van verontwaardiging op. Een schilderij van Vermeer aan de vijand verkopen, stond gelijk met het laagste landverraad. Koste wat kost wou men de schuldige ontdekken! De recherche zette zich aan het werk en ontdekte dat een kunsthandelaar uit Amsterdam het doek verkocht had. De man werd gearresteerd. Hij was echter slechts een tussenpersoon, die gehandeld had in naam van Han Van Meegeren, een Amsterdams schilder.

Van Meegeren werd aangehouden. De politie trachtte hem te doen bekennen dat hij een Vermeer aan de vijand verkocht had. Halsstarrig weigerde Van Meegeren dit feit toe te geven. Tenslotte werd hij woedend en riep uit : « Stel idioten! Ik heb geen nationale kunstschat aan de vijand verkocht! Ik heb een **Van Meegeren** verkocht, die ik eigenhandig geschilderd heb! Ik verkocht geen **Vermeer!** »

Vervalser uit wraak

Rond 1930 had Han Van Meegeren als schilder reeds naam gemaakt. Het schilderen van talrijke portretten van Londense adel en Amerikaanse miljoenairs had zijn schaapjes op het droge gebracht. Dan begon zijn vete met enkele Hollandse kunstcritici. Deze mannen waren hem komen opzoeken en hadden voorgesteld tegen betaling gunstige kritiek te schrijven over zijn tentoonstellingen. Van Meegeren weigerde verontwaardigd. Het gevolg was dat hij door de afgewezen critici onmeedogend over de hekel gehaald werd. Na enkele jaren werd de schilder dit spelletje moe en besloot zich te wreken. Van Meegeren nam zich voor de critici en experten beet te nemen door een vals schilderij te maken.

Een kijkje in de studio

Als onderwerp voor zijn vervalsing koos Van Meegeren Vermeer. Eerst en vooral omdat diens schilderstijl hem goed lag. Ten tweede omdat weinig over het leven van de Delftse meester bekend was. Dit zou de ontdekking van een « nieuwe » Vermeer beter aanvaardbaar maken.

Han van Meegeren was een te knap vakman om niet te weten op welke manier de echtheid van zijn schilderij onderzocht zou werden. De experten zouden het testen met allerlei chemicaliën om de ouderdom van de verf en het vernis vast te stellen. Met X-stralen zouden ze het doek onderzoeken om te zien wat er onder de verflaag verborgen lag.

Uit XVIIde-eeuwse manuscripten leerde Van Meegeren dat Vermeer kleuren gebruikte zoals **gamboge,** een geelkleurig hars, **lapis lazuli,** het beroemde blauw, dat uit verpulverde steen bereid werd. Belangrijk was het gebruik van **zinkwit** in plaats van **loodwit.** Nog voornamer was de olie. Moderne schilders gebruiken **lijnzaadolie.** Dit was een struikelblok, want met lijnzaadolie zou de verflaag niet hard en droog worden en zou het schilderij dus niet kunnen doorgaan als een oude meester. Bij toeval ontdekte Van Meegeren in een oud manuscript de samenstelling van de olie die door Vermeer gebruikt werd.

Geen enkel detail werd over het hoofd gezien : Van Meegeren gebruikte een doek afkomstig van een zeventiende eeuws schilderij waarvan hij de verflaag geschraapt had. De penselen waren vervaardigd uit dassenhaar, juist zoals in Vermeer's tijd de gewoonte was.

Zeven maanden lang werkte Van Meegeren aan zijn vervalsing. Toen het schilderij af was, kon men het niet meer van een oude meester onderscheiden. Het was volmaakt : zelfs de lichtjes verbrokkelde oppervlakte van de verflaag was aanwezig. Van Meegeren had dit rezultaat bereikt door het schilderij in de oven van een keukenstoof te bakken.

Een nieuwe Vermeer wordt ontdekt

Even zorgvuldig als voor het maken van de vervalsing ging Van Meegeren te werk bij de zogenaamde ontdekking van de **nieuwe** Vermeer. Hij wist dat Vermeer met Italiaanse leerling-schilders gewerkt had. Ook was men er haast zeker van dat Vermeer tijdens de laatste jaren van zijn leven naar Italië gereisd was.

Van Meegeren besloot dat de Vermeer in Italië ontdekt zou worden door een van zijn vrienden.

Proef op de som

Van Meegeren had zijn doel bereikt : de critici stonden in bewondering voor de Vermeer. De schilder ontving een half miljoen gulden voor zijn vondst.

Op dit punt gekomen moeten we onze opinie over Van Meegeren herzien. De critici waren bij de neus genomen. Ongetwijfeld smaakte de wraak zoet! Maar... de hebzucht ging nu een rol spelen. In plaats van de vervalsing aan het licht te brengen, ging Van Meegeren door met het **fabriceren** van valse Vermeers. Dit voornamelijk uit winstbejag! Van 1937 tot 1943 maakte Van Meegeren nog vijf Vermeers, die hem 8 miljoen gulden opbrachten.

Ook een misdadig mens kan principes hebben : liever dan voor een landverrader door te gaan, biechtte Van Meegeren op dat hij een vervalser was.

Eerst werd Van Meegeren's bekentenis niet ernstig opgevat. Toen gebeurde iets dat in de annalen van de politie misschien een uniek feit blijft. Onder toezicht van de politie begon Van Meegeren een **zevende Vermeer** te schilderen, die moest bewijzen dat de zes vorige van zijn hand waren. Hoewel er experts waren — en nog steeds zijn — die beweren dat de Vermeers toch echt waren, slaagde Van Meegeren volkomen in dit opzet.

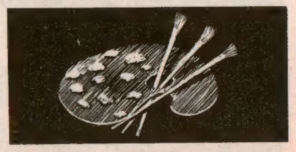

SNELHERSTELLING
GA JE DE STOEP SCHILDEREN ?
JA, IK HEB VANAVOND BEZOEK !
VERF
HOE GA JE DIE OUDE VERF VERWIJDEREN ?
IK HEB AL EEN IDEE, HOOR !
VERF
?
EEN STEEKBRANDER !
TUURLIJK ! IK BRAND ZE AF !
'T KOMT ER OP AAN DE VERF TE DOEN AFSCHILFEREN... DE TELEFOON, JOOST !
R-RING ! R-R...
HALLO !
'T IS VOOR JOU ... DAISY !
JA ! ALLE HOGE PIETEN ZULLEN ER ZIJN EN...
OOM DONALD, DE STOEP GAAT IN BRAND !
HEU ?
JE GASTEN ZULLEN ACHTEROM BINNEN MOETEN GAAN !
DAT DENK JE MAAR !
WELKOM !
WALT DISNEY

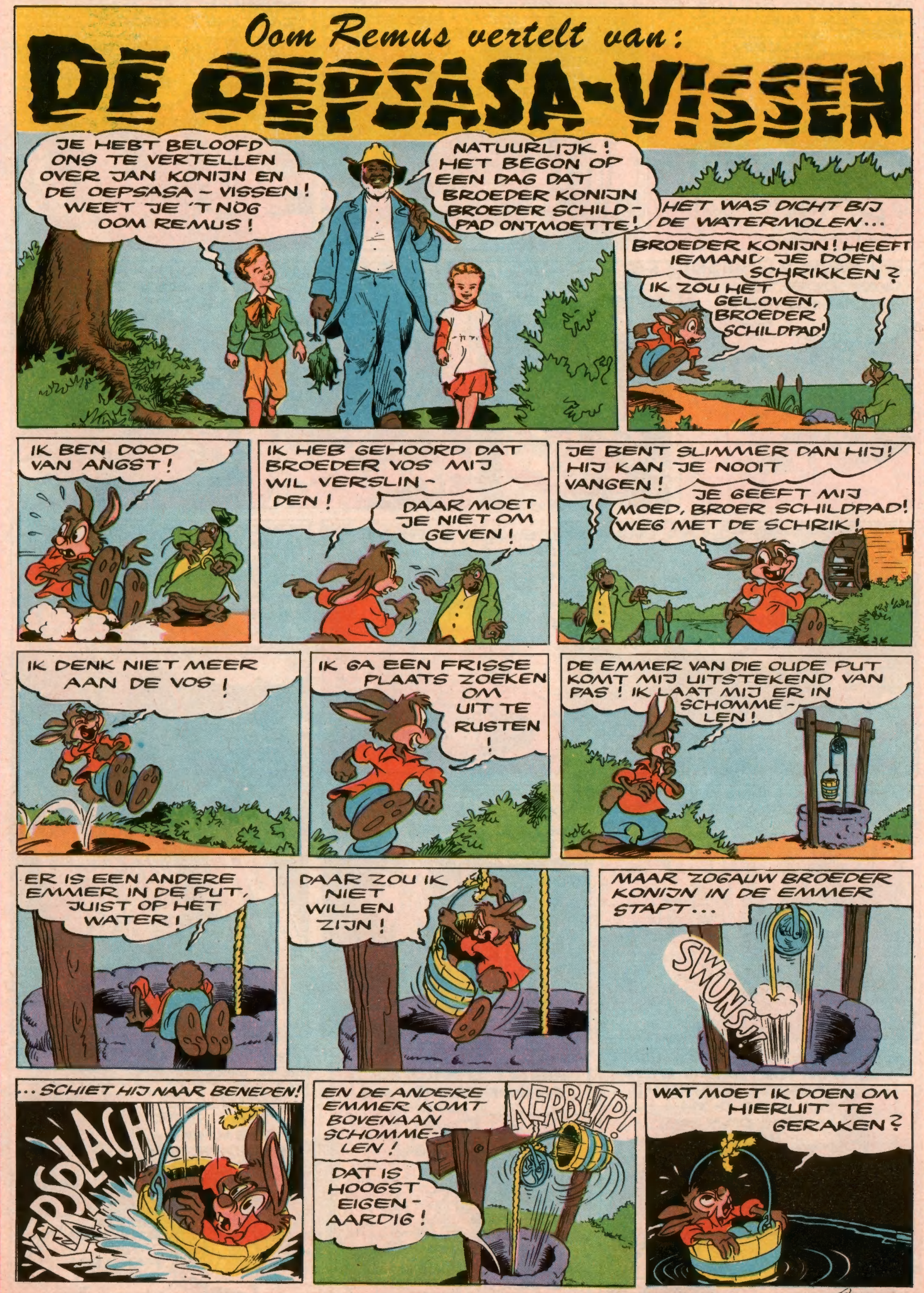
Oom Remus vertelt van:
DE OEPSASA-VISSEN
JE HEBT BELOOFD ONS TE VERTELLEN OVER JAN KONIJN EN DE OEPSASA-VISSEN ! WEET JE 'T NOG OOM REMUS !
NATUURLIJK ! HET BEGON OP EEN DAG DAT BROEDER KONIJN BROEDER SCHILDPAD ONTMOETTE !
HET WAS DICHT BIJ DE WATERMOLEN...
BROEDER KONIJN ! HEEFT IEMAND JE DOEN SCHRIKKEN ?
IK ZOU HET GELOVEN, BROEDER SCHILDPAD !
IK BEN DOOD VAN ANGST !
IK HEB GEHOORD DAT BROEDER VOS MIJ WIL VERSLINDEN !
DAAR MOET JE NIET OM GEVEN !
JE BENT SLIMMER DAN HIJ ! HIJ KAN JE NOOIT VANGEN !
JE GEEFT MIJ MOED, BROER SCHILDPAD ! WEG MET DE SCHRIK !
IK DENK NIET MEER AAN DE VOS !
IK GA EEN FRISSE PLAATS ZOEKEN OM UIT TE RUSTEN !
DE EMMER VAN DIE OUDE PUT KOMT MIJ UITSTEKEND VAN PAS ! IK LAAT MIJ ER IN SCHOMMELEN !
ER IS EEN ANDERE EMMER IN DE PUT, JUIST OP HET WATER !
DAAR ZOU IK NIET WILLEN ZIJN !
MAAR ZOGAUW BROEDER KONIJN IN DE EMMER STAPT...
SWUNSJ !
... SCHIET HIJ NAAR BENEDEN !
KERSPLACH !
EN DE ANDERE EMMER KOMT BOVENAAN SCHOMMELEN !
KERBLIJP !
DAT IS HOOGST EIGENAARDIG !
WAT MOET IK DOEN OM HIERUIT TE GERAKEN ?

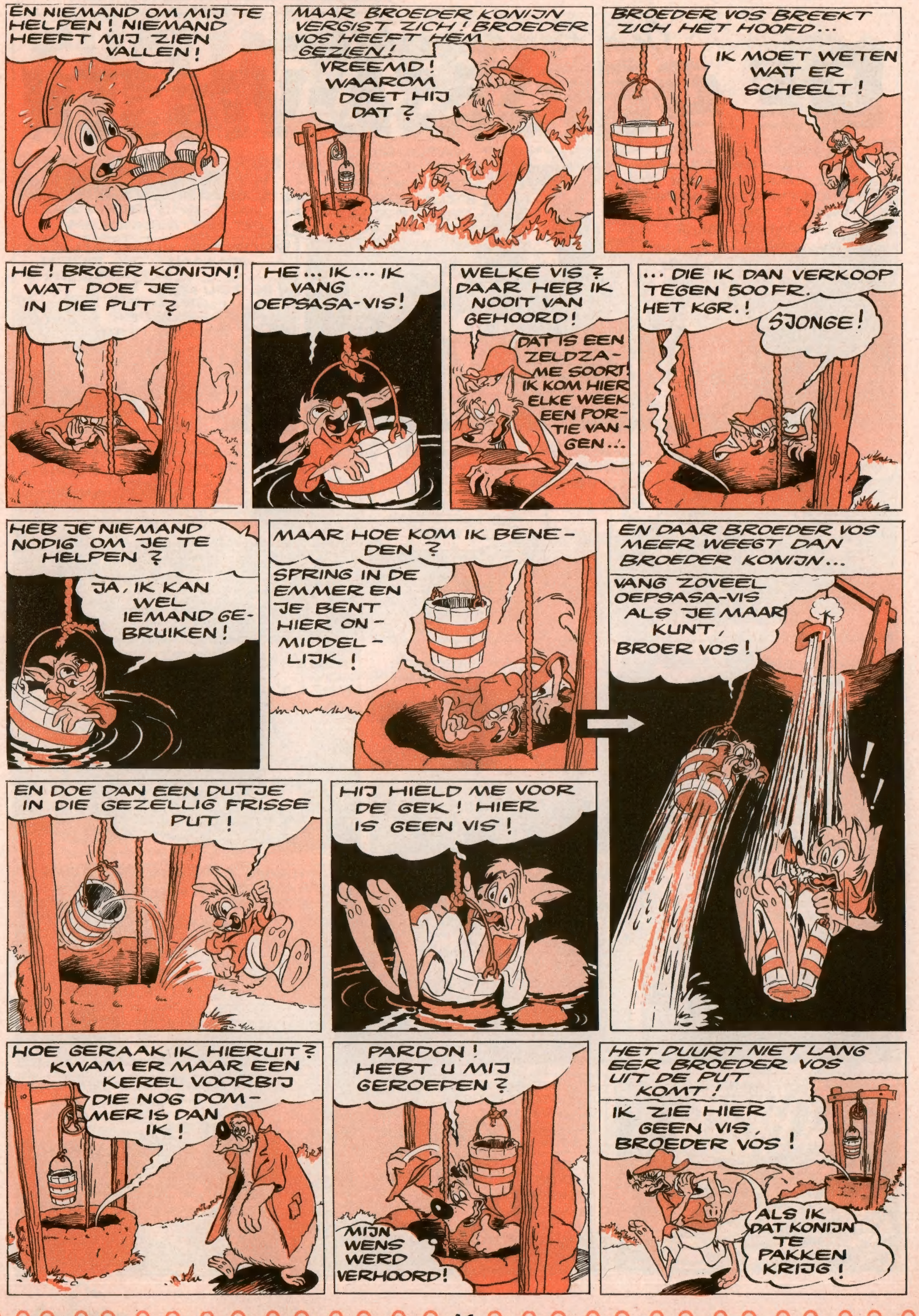

ons compleet verhaal

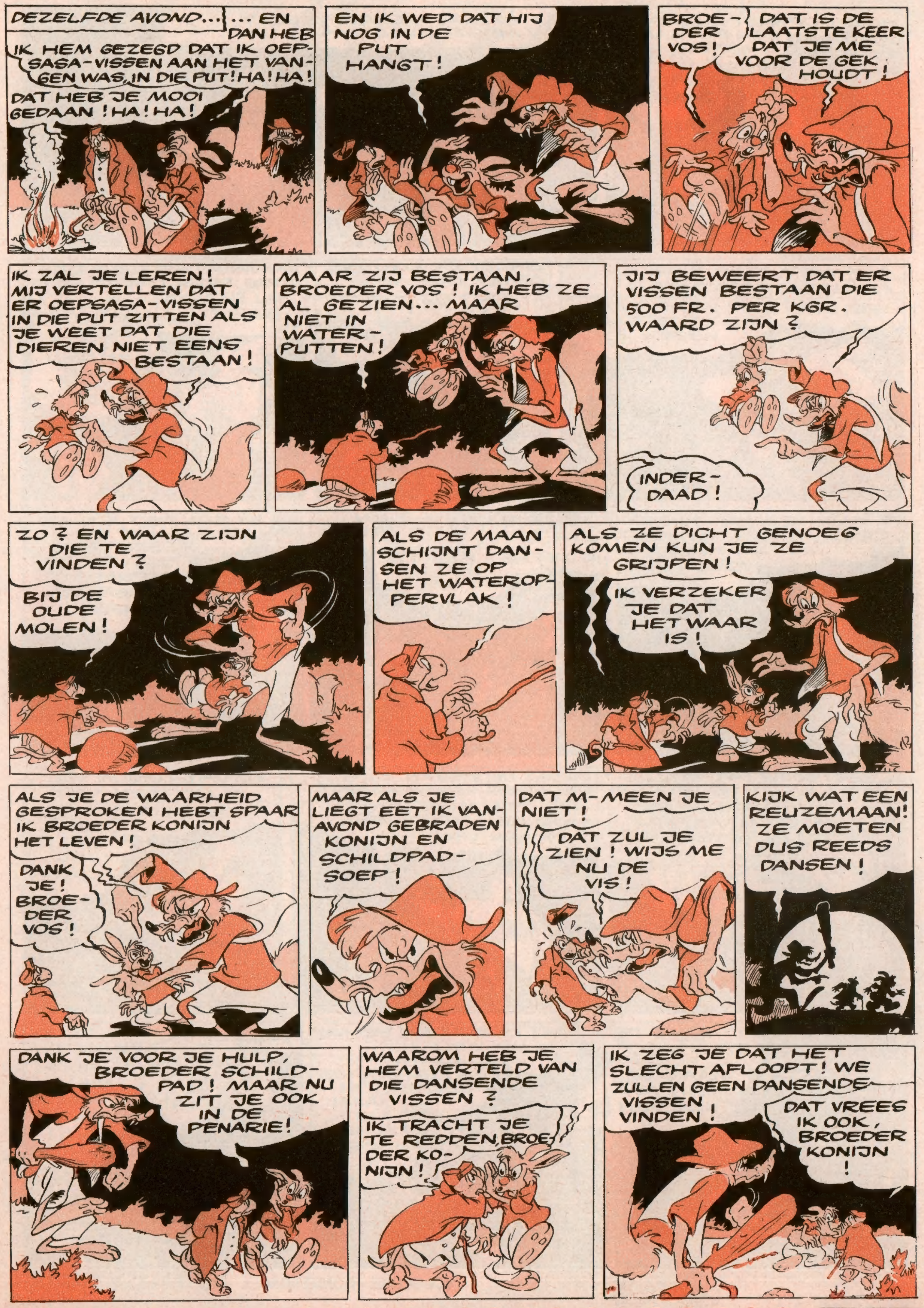

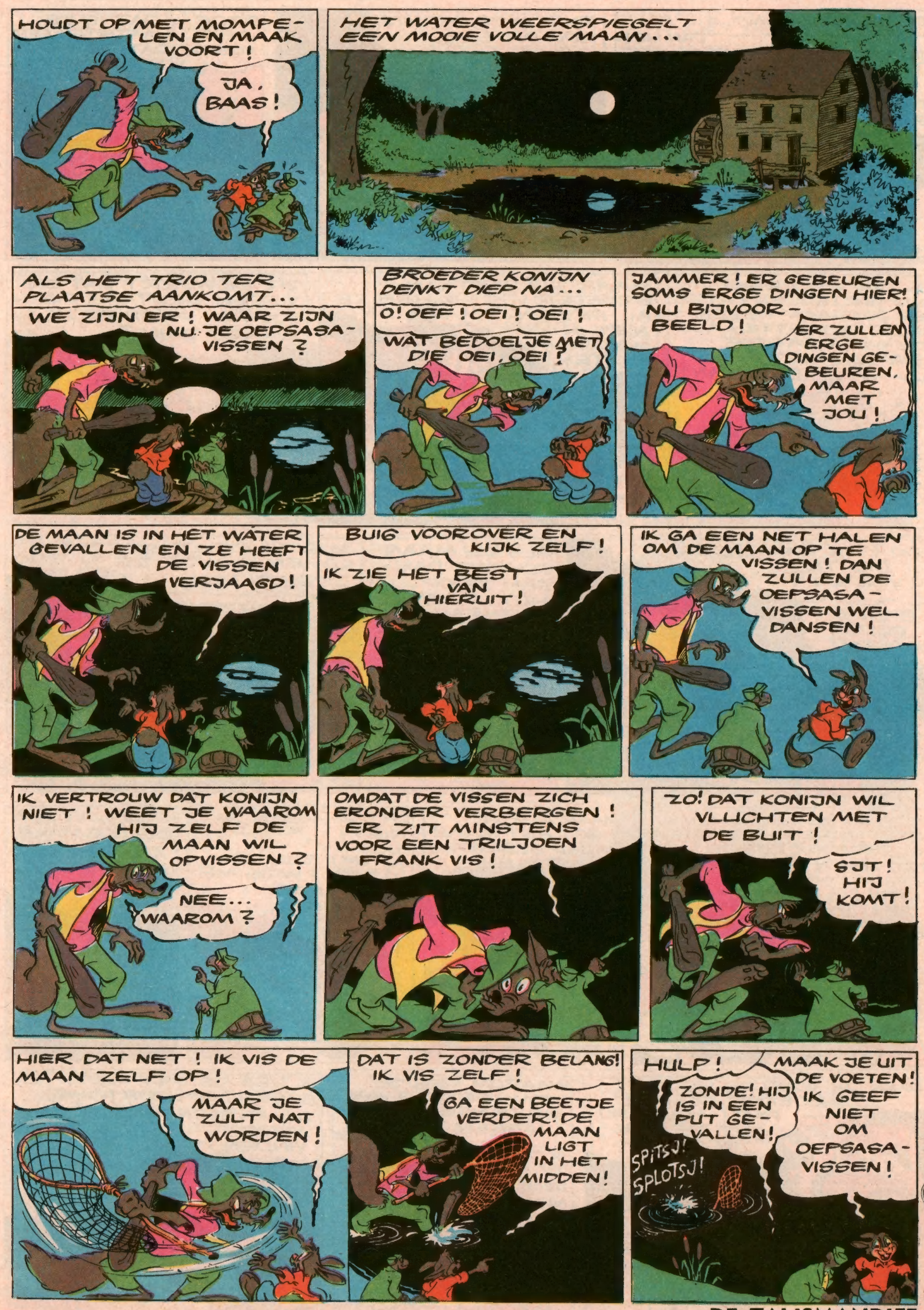

VOLGENDE DONDERDAG : DE TALISMANDIEF

KRUISWOORDRAADSEL

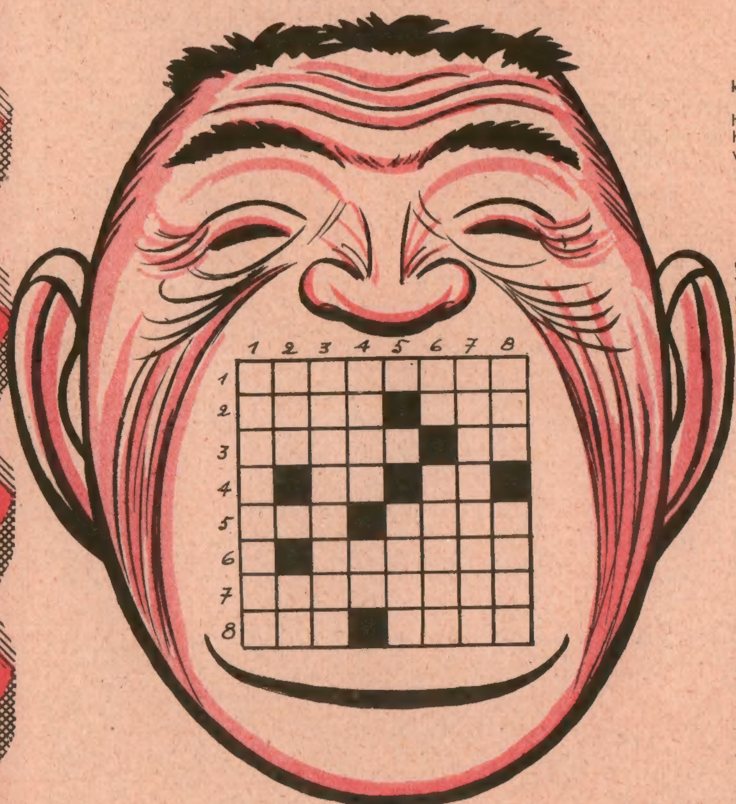

HORIZONTAAL

1. Klein aankomend meisje. - 2. Open plaats in een bos - Hoofd van een korenhalm. - 3. lepen - Toonloze vorm van gij. - 4. Behaarde dierevellen. - 5. Vleinaam voor een poes - Goud in 't Frans. - 6. Onvruchtbaar, schraal, woest - Vijandschap, wrok. - 7. Verkleinwoord van « een ». - 8. Vul in : LEN - Wat geleerd wordt.

VERTIKAAL

1. Onderaardse bol waaruit een bloem zich ontwikkelt. - 2. Paling - Roep van de ezel. - 3. Onder tenten zijn verblijf nemen. - 4. Gevoel van beklemming, ongerustheid. - 5. Afk. van « namelijk » - Afk. van « voornamelijk ». - 6. Uitroep van aanmoediging - Aangename suikersmaak hebbend. - 7. Kleine man die jaagt. - 8. Eer bewijzen - Vroeger, liever, veeleer.

(Oplossing volgende week)

TE DRUK

— Zou ik meneer Peters even kunnen spreken ?

— Dat zal niet gaan, meneer, hij heeft het te druk. Alleen als het heel belangrijk is, mag ik hem wekken, heeft hij gezegd.

(Monika Storms, Gent)

★

ALLES DICHT

ZIJ : Mannie, heb je wel alles goed gesloten ? De achterdeur, de voordeur op nachtslot, de zijdeur gegrendeld ?

HIJ : Ja ! Als je nu je mond nog houdt, dan is alles dicht !

(Josette Boonen, Hasselt)

NACHTWAKER

JAN : Waar ga je naartoe in je pyjama, Piet ?

PIET : Ik heb een plaats als nachtwaker in een fabriek !

(Marlyse Huyberechts, Lier)

★

— Ga je veel uit met je vrouw ?

— Neen, helemaal niet ! De huur is te hoog en we willen van ons huis genieten !

(Eddy Gallin, Oostende)

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop aan de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd worden noch in huur gegeven.

★ ● ★

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1 9 5 7.

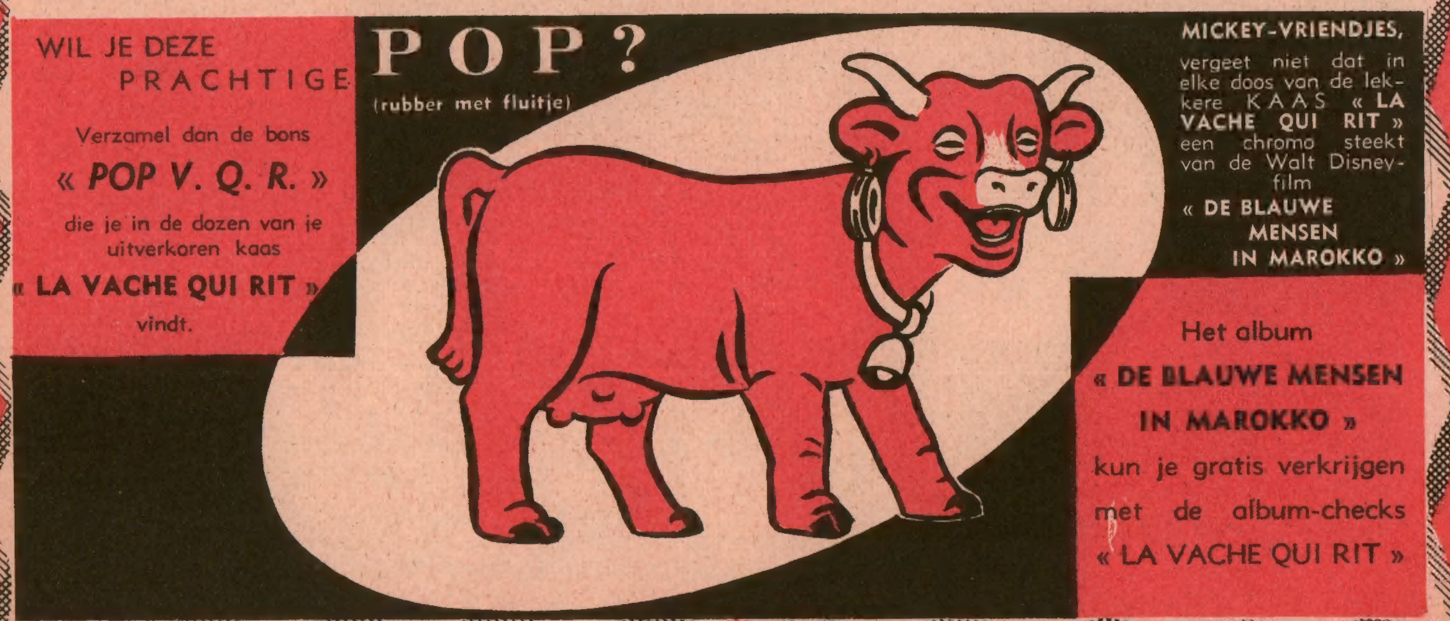

DE VERLOREN PINGUÏN

Gewoonlijk wonen de vetganzen aan de Zuidpool. Nochtans is er eentje...

VOLGENDE DONDERDAG: **NAAR DE ZUIDPOOL!**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.